

2010: CENTENARI del CLUB-POLLENÇA

100 versos pels 100 anys

- I *"El Club, amics, és Pollença; Pollença, amics, és el Club".*
Breu dita, gran com aljub
ple d'aigua, que és la defensa
contra set i defallença.
L'amollava ritual
el volgut Metge Bisbal:
gran ull clínic, feiner-feina.
La dita era arma o eina
d'un patriota cabal.
- II "Hecatombe" vol dir ofrena
de 100 bous, que els antics grecs
immolaven entre precés,
càntics i joia a balquena.
La sang vessada era plena
de gratitud humanal
als déus, per algun regal
que de son tron provenia:
qualque savi així agrafia
teorema genial.
- III Una "hecatombe" demanen
també els 100 anys d'aquest Club?
Entre els socis un bon grup
d'entusiastes s'ufanen.
Altres, silencis, ho proclamen
encalentint el seu lloc;
i pensen: -"Bé, jo no em moc
de ma butaca o cadira..."
I beca, llegeix o mira,
xerra o cafeteja un poc.
- IV De bovins el sacrifici
pot tenir, és clar, un altre ús:
per Sant Pere, olor profús
vola d'un menjar nutrici,
-i als socis, Club, ets propici:
sopar de vedella, oh,
quina torrada, Senyor!
Prop de les taules, esgrelles,
que alcen de fum torterelles,
perfum de greix del millor.
- V L'assentament és de creure
immillorable: en el cor
d'una Vila que no mor.
Allà tots ens podem veure:
un "que tal" o un "arreveure",
-de grat o de compromís-
punt cèntric, punt topadís.
Baix la Plaça soleiosa
i una terrassa espaiosa,
el Club té son ample encís.
- VI I tan ample per un poble!
A l'illa no es troba igual
per un Casino, un casal;
per un Centre, un tal immoble.
Amb murs i façana noble,
arcades interiors,
escala doble -antigors!-
fàcil, lleument sumptuosa.
El Club du l'empremta honrosa
d'un llinatge de senyors.
- VII Llinatge de Can Llobera
-lluny hi colombram LO PI-
Llobera de Can Aulí,
no es perd camí ni carrera.
El Club vera i verdadera
crònica és de fan cent anys,
com un roser de llargs tanys
que ara florit es perfila.
Alts cronistes de la Vila,
mercès per vostres afanys!
- VIII Oh "Sala de les corbates"!
del Club niu i batec viu;
de mascles racó i caliu,
qui més qui menys fa bravates.
Parlant baix o amb saragates
així arreglaran el món,
puix l'encorbatat sap on,
el dimoni on se colga...
Mentres allà l'ull bé folga
amb l'art-pinzell més pregon.
- IX Quanta de vida aixopluga
amatent aquest fogar!
Acollidora eixa llar,
quanta vida allà es belluga!
No para el Club. Just que puga,
obri sales i saló
per lliçó, exposició,
ball, concert, esport, gaubança...
El Club, deim, sempre està en dança;
balla amb tots sens excepció.
- X Parlar del Club no son bromes.
Idò, aquest "Cant Secular"
no el volem, no, segellar
amb flocadures ni plomes.
La dita del Metge Comes,
fresca com aigua d'aljub,
forta com vi de vell cup,
ens anima a "lluïtar i vèncer":
*"Si el Club, amics, és Pollença,
Pollença, amics, és el Club"!*